

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év szeptember hó 30. napján tartott fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

v é g z é s t :

A vesztegetés büntette miatt **a vádlott** ellen indított büntető ügyben a Pest Megyei Bíróság 5.B.324/2005/39. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Pest Megyei Bíróság a 2007. november 13. napján kihirdetett 5.B.324/2005/39. számú ítéletével a vádlottat az ellene a vezető beosztású hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült 61.940 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A kihirdetett ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása végett, míg a vádlott és védője az ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.270/2008/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint a megyei bíróság ítélete a Be.351.§ (2) bekezdés a./ és b/ pontjában írt okból részlegesen megalapozatlan, mert a tényállás részben nincs felderítve, illetve hiányos. Ezek a hibák azonban csekély terjedelmű részbizonyítással, illetve az iratok alapján orvosolhatók. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla szerezzé be a Kft.-től a kifizetés tényét is igazoló kimutatást arról, hogy a cselekményt megelőző utolsó 3 évben hány alapítványt és egyesületet támogatott és milyen összeggel. Indítványozta továbbá kiegészíteni a tényállást a Közhasznú Egyesület székhelyére vonatkozó adatokkal is. A fentiekben túlmenően azt az álláspontját fejtette ki, hogy a bizonyítékok értékelése során a megyei bíróság az általa megvizsgált bizonyítékokból téves jogi következtetést vont le, amikor a vádlottat az ellene emelt vád alól felmentette,

ugyanis a vádlott bűnösségét az adott tényállás mellett is meg lehetett volna állapítani. Az ítéletben az első fokú ítéletben foglaltaktól eltérő módon részletesen értékelte az egyes bizonyítékokat és ezek alapján azt az álláspontját fejtette ki, hogy a vádlott által kért előny - a Közhasznú Egyesület részére adandó támogatás - nem választható el a vádlott hivatali tevékenységétől, ugyanis hivatalos minőségében kérte a fiának érdekeltségi körébe tartozó egyesület részére a támogatást, így terhére a Btk.250.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő vesztegetés büntette megállapítható. Indítványozta a megyei bíróság ítéletének a Be.372.§ (1) bekezdése alapján történő megváltoztatását, a vádlott bűnösségének megállapítását és büntetés kiszabását.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési tárgyalás előkészítése során a Be.358. § (1) bekezdés a./ pontja alapján intézkedett az ügyészi indítványban foglalt kimutatás beszerzése iránt. Ezt követően az ügyben a Be.363.§ (2) bekezdés b./ pontja alapján tárgyalást tűzött ki, ahol ismertette a Kft. adományozásairól szóló kimutatást, illetve bankszámla kivonatokat.

A fellebbezési tárgyaláson az ügyész a perbeszédében az írásbeli ítéletben foglaltakat fenntartva azt az álláspontját fejtette ki, hogy nem a bírói mérlegelést támadja, azonban az adott tényállásból a megyei bíróság álláspontjától eltérő következtetésre kell jutni és a vádlott bűnösségét a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján meg lehet állapítani. Álláspontja szerint a sértett által adományozott 100.000 forintnak nincs igazi motivációja, ugyanis a Kft. és a Kht. között kimutatható kapcsolat nem volt, a sértett nem önszántából adományozott, amit későbbi „felháborodása” is bizonyít. Álláspontja szerint az adomány ténye összefüggésbe hozható az építési engedélykérelemmel. Indítványozta a vádlott bűnösségének megállapítását és büntetés kiszabását.

A védő a perbeszédében az ügyészi indítvány elutasítását és az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta, mivel álláspontja szerint az mindenben megalapozott.

A vádlott az utolsó szó jogán utalt arra, hogy a hivatalos ügyintézés közelebbről a sértett munkatársával szakmai alapú beszélgetést folytatott és ennek során merült fel a közhasznú egyesület támogatása, amelyhez a sértett munkatársa támogatók felkutatását igényelte.

A Fővárosi Ítéltábla a bejelentett ügyészi fellebbezésre tekintettel az első fokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Az ügyészi indítványnak megfelelően bizonyítás anyagává tette a Kft.-től beszerzett az alapítványok támogatásáról szóló kimutatást, az annak mellékleteként szolgáló bankszámla kivonatokkal, kiadási pénztárbizonylattal és a Közhasznú Egyesület által kiállított adóigazolással együtt. A beszerzett iratok alapján megállapítható volt, hogy a Kft. 2003. június 23-án a Közalapítvány, 2004. június 29-én a Közhasznú

Egyesület, 2004. augusztus 23-án, pedig a Teleház Kht. részére juttatott különböző összegeket támogatásként.

Megállapította, hogy az első fokon eljáró Pest Megyei Bíróság az ügyben az eljárási szabályoknak megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást, a rendelkezésére álló bizonyítékokat egyenként és összességükben megvizsgálta és mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg a tényállást, amely a bűnügyi iratok tartalma alapján a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja alkalmazásával csupán a Közhasznú Egyesületre vonatkozó adatokkal és adományozási gyakorlatát illetően szorul kiegészítésre. Ennek megfelelően az ítélet tábla a tényállást az ügyészi indítvánnyal egyezően kiegészítette azzal, hogy ki az elnöke, titkára és a székhelyét pontosította, továbbá, hogy „a Kft. 2003. június 23-án a Közalapítványnak, 2004. június 29-én a Közhasznú Egyesületnek, míg 2004. augusztus 23-án a Teleház Kht-nak juttatott különböző összegű adományokat”.

E kiegészítéssel a tényállás már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, így az irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az ügyészi fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

Az első fokon eljáró megyei bíróság az általa megvizsgált bizonyítékok értékeléséről ítélete IV. részében igen részletesen számot adott, kifejtette, hogy az ítéleti tényállást elsődlegesen a vádlott nyomozati vallomására alapozta, amit mindenben alátámasztott a sértett munkatársának vallomása és a vádlotti védekezést erősítették az építési eljárás során keletkezett iratok is, amelynek alapján megállapítható volt, hogy a kérelem jogerősítéséhez szükséges lemondó nyilatkozatokat 2004. július 2. napján nyújtották be a Polgármesteri Hivatalhoz, így a határozat jogerősítése már a hatóság tevékenységétől függetlenül a jogorvoslat bejelentésére nyitva álló idő leteltét követően történhetett meg. A határozat „gyorsítására” a vádlottnak nem volt lehetősége. Megállapítható volt az is, hogy a Közhasznú Egyesület nevével és címével ellátott borítékokon a ceruzával írt összegeket nem a vádlott írta a borítékokra. A bizonyítékok értékelésével kapcsolatban az ítélet tábla maradéktalanul egyet értett a megyei bíróság álláspontjával.

Az ügyészi érvelés lényegében a megyei bíróság mérlegelési tevékenységét támadta annak érdekében, hogy a vádlott bűnösségének megállapítását célzó ügyészi álláspontot a bizonyítékok más szempont szerinti mérlegelésével alátámassza. Ez azonban a Be.351.§ (1) bekezdésében írtakra tekintettel megalapozott tényállás mellett - a felülmérlegelés tilalma miatt - a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a tényt sem, hogy a sértett az 1-es tanú felhívására kereste meg a 2-es rendőrtanút, aki az állítólagos bejelentésről jegyzőkönyvet nem készített, csupán egy feljegyzést írt előjárójának, ugyanakkor a sértett tanú egyetlen egy vallomásában sem állította, hogy a vádlott az egyesület

támogatása fejében lett volna hajlandó kiadni a jogerős építési engedélyt. Ezt nem támasztotta alá a sértett bizonyítékként elfogadott tárgyalási vallomása, de a sértett munkatársának vallomása sem. Kétségtelen tény, hogy a vádlotti magatartás nem volt etikus, azonban ez a magatartás bűncselekményt nem képezett, ezért a megyei bíróság helytállóan mutatott rá az ítélet jogi indokolásában arra, hogy a vádlott azzal, hogy a sértett munkatársának felvetette az egyesület támogatását és részére több csekket is átadott, nem követte el a terhére vád tárgyává tett bűncselekményt, ezért megalapozottan mentette fel a Be.331.§ alapján az ellene emelt vád és következményei alól.

Az előzőekben kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az ügyészi fellebbezésnek nem adott helyt, és a megyei bíróság ítéletét, - helyes indokainál fogva - a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A végzés ellen a Be.386.§ (1) bekezdése alapján további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2008. év szeptember hó 30. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hildenbrand Róbert s.k.
előadó bíró

Dr. Rédei Géza s.k.
bíró

A Pest Megyei Bíróság 5.B.324/2005/39. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.117/2008/5. számú végzése folytán 2008. szeptember 30. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2008. év szeptember hó 30. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

Ónodi Gáborné
bíróügyi ügyintéző